

Výroční zpráva o činnosti spolku Sdružení Ackermann-Gemeinde v roce 2016

Naše poslání

Posláním spolku je přispívat ke konstruktivnímu utváření Evropy. Činíme tak u vědomí staletí trvajících společných dějin Čechů a Němců. Svou prací se zasazujeme o smíření obou národů a o uchování vědomí společné kultury. Při své práci vycházíme z křesťanských zásad. Podstatným úkolem naší organizace je také charitativní činnost jako jeden ze základních postojů křesťana. Ke spolupráci však zveme nejen křesťany, ale všechny občany dobré vůle, kteří se chtějí zasazovat o mírové soužití v Evropě i ve světě.

Vážení a milí členové SAG, přátelé, příznivci,

předkládaná výroční zpráva Sdružení Ackermann-Gemeinde svědčí o bohaté činnosti našeho spolku v uplynulém roce 2016. Byl to rok, který si dovoluji označit jako rok rozvoje našeho sdružení. Po stabilizaci našeho sdružení v roce 2015 a po příchodu nové jednatelky se ve volbách uplynulého roku zčásti obměnilo předsednictvo. Noví členové se ihned aktivně zapojili do práce a stali se tak vítanou posilou pro činnost našeho spolku. Rok 2016 tak zůstane v našich myslích nejspíše spojen zejména se dvěma významnými událostmi – lednovou noční poutí do Filipova, mimo jiné zahajující oslavy sedmdesátileté historie Ackermann-Gemeinde, a listopadovým projektem „Smíření“ připomínajícím jedinečným způsobem 70. výročí poválečného vysídlování z tehdejšího Československa. Obě akce, domnívám se, velmi přesvědčivě dokumentují naše poslání. Inspirováni křesťanským duchem přispívat ke smíření mezi Čechy a Němci a zasazovat se o mírové soužití našich národů v Evropě. Při čtení předkládané výroční zprávy můžete sami posoudit, nakolik se nám to daří. Přeji vám inspirující okamžiky nad tímto přehledem.

Dr. Petr Křížek
Místopředseda SAG

Profil organizace

Spolek **Sdružení Ackermann-Gemeinde (SAG)** vznikl v České republice na počátku roku 1999 jako občanské sdružení. Navazuje na působení jiného spolku působícího od roku 1946 nejdříve v Německé spolkové republice a později i v Československu – Ackermann Gemeinde (AG). V roce 2012 začala v rámci SAG působit Spirála Sdružení Ackermann-Gemeinde, skupina mladých do 26 let věku. SAG i Spirála SAG se hlásí k morálnímu odkazu a nejlepším tradicím Ackermann-Gemeinde.

Název Ackermann-Gemeinde je odvozen od literárního díla ze 14. století „Ackermann aus Böhmen“/„Oráč z Čech“ (česky vydalo nakladatelství Vyšehrad roku 1994), které napsal Jan ze Žatce, rodák ze západních Čech a notář Nového Města Pražského. Dílo je dialogem člověka se smrtí o životě a o smrti, o smyslu života, o bolesti... Zakladatelé Ackermann-Gemeinde byli natolik zasaženi tímto dílem, že po něm pojmenovali své sdružení.

Sídlo SAG a Spirály a kancelář: Vyšehradská 49

CZ-128 00 Praha 2
Česká republika

Tel. +420 221 979 325
Fax: +420 224 910 569
Mobil: +420 722 107 761

E-mail: sdruzeni@ackermann-gemeinde.cz
www.ackermann-gemeinde.cz

FACEBOOK:

www.facebook.com/Sdružení-Ackermann-Gemeinde-123290057728691/

www.facebook.com/Spirála-Sdružení-Ackermann-Gemeinde-369839966421036

IČ: 69058211

DIČ: CZ69058211

Registrace spolku: Městský soud v Praze, spisová značka L 9657

Počet registrovaných členu SAG k 31. 12. 2016: 274 osob z České republiky, Slovenska a Německa

Počet registrovaných členu Spirály SAG k 31. 12. 2016: 36 osob z Česka a Německa

Bankovní spojení:

Č. účtu: 513 435 1706/4000 (CZK), vedený u Expobank CZ, a. s., Vítězná 126/1, Praha 5, Česká republika

Vedení SAG zvolené pro období 2016-2019:

Předseda sdružení a statutární zástupce: Mgr. Daniel Herman

Místopředseda sdružení: Petr Křížek, Dr.theol.

Duchovní rádce: P. Dr. Martin Leitgöb, CSsR

Jednatelka sdružení: Mgr. Eva Engelhardt

Členové předsednictva 2016-2019:

Mgr. Daniel Herman, P. Dr. Martin Leitgöb, CSsR., Dr. theol. Petr Křížek, Ing. Hans Korbelt, Ing. Ralf Kohout, Adolf Pintíř, Alan Leier, sr. Francesca Šimuniiová a Martin Kastler – spolkový předseda Ackermann-Gemeinde e. V.

Členové kontrolní komise 2016-2019:

Heidemarie Ochozková, Gunthilda Klimešová, Ing. Dana Smolková

Členové předsednictva Spirály:

Od 25.10.2015 do října 2017

Mluvčí Spirály: Petra Šuková

Zástupce mluvčí: Eliška Pekárková

Duchovní rádce: páter Josef Hurt

Členové předsednictva: Kristýna Kopřivová, Marie Anna Sedlinská, Amálie Kostřížová a Kateřina Břendová

Přehled nejvýznamnějších událostí a činnosti v roce 2016

Personální změny v kanceláři SAG

Od ledna přivítala kancelář SAG v Praze **Nataschu Dulíčkovou** (roz. Hergert). Kromě částečné agendy s projekty SAG se Natascha Dulíčková věnovala především práci s mládeží pro německou Junge Aktion a pro českou Spirálu.

Po téměř roce a půl intenzivní spolupráce se s týmem Sdružení Ackermann-Gemeinde z vlastního rozhodnutí rozloučila **Veronika Losmanová**, která nastoupila do jiného zaměstnání. Jako nová členka SAG však spolku nadále zůstane nakloněna a jistě se s ní budete setkávat na našich akcích. V kanceláři SAG ji od poloviny září vystřídala **Lenka Javůrková**.

Posily v kanceláři SAG

V lednu přišla na pomoc do Sdružení Ackermann-Gemeinde praktikantka z německého Trieru, **Hannah Schmitz**. V červenci ji vystřídala nová tvář Sdružení **Adéla Julišová**, která v kanceláři působila do konce září 2016. Od listopadu Sdružení Ackermann-Gemeinde se její nástupkyní stala **Kateřina Šumníková**.

Od září nastoupila v kanceláři Sdružení Ackermann-Gemeinde **Franziska Bilau**, která si náš spolek vybrala pro absolvování Evropské dobrovolné služby.

Společná pouť do Filipova a začátek roku oslav výročí 70 let Ackermann-Gemeinde 12.–13.1.2016

Odpoledne 12. ledna jsme se vydali se skupinou asi 30 lidí na cestu z Prahy do Filipova, abychom tam společně oslavili 150. výročí zjevení Panny Marie a 70. výročí založení Ackermann-Gemeinde v Mnichově.

Po příjezdu do hotelu jsme si mohli užít více než hodinovou komentovanou prohlídku města Rumburku. Následně se naše skupina při společné večeři setkala s účastníky, jež přicestovali z Mnichova, Würzburgu a jiných koutů Německa. Již ve tři hodiny ráno jsme se opět setkali v autobuse, abychom se z Rumburku společně vydali do Filipova. V tamější poutní bazilice minor se sešel bezpočet věřících z nejrůznějších míst i zemí. Ve čtyři hodiny začala dvouhodinová česko-německá bohoslužba, při níž se připomínal zázrak uzdravení a zjevení Panny Marie v roce 1866 a rovněž bylo vícekrát zmíněno výročí založení Ackermann-Gemeinde v roce 1946 v Mnichově.

Při společné snídani, kterou Ackermann-Gemeinde pořádala pro nejrůznější hosty, se všichni účastníci posilnili na slavnostní akt, při němž byl slavnostně zahájen rok 70. výročí založení Ackermann-Gemeinde. Po zdravicích litoměřického biskupa Jana Baxanta, německého biskupa Wolfganga Ipolta ze Zhořelce a místopředsedy Sdružení Ackermann-Gemeinde Petra Křížka vystoupil se svým slavnostním proslovem „Jako křesťané a Evropané. Jako Češi a Němci. Sedm desetiletí angažovanosti pro integraci a dialog“ spolkový předseda Ackermann-Gemeinde, pan Martin Kastler. Později představil spolkový jednatel Ackermann-Gemeinde, Matthias Dörr, nové vydání německého originálu díla Jana ze Žatce „Oráč z Čech“ („Der Ackermann aus Böhmen“), z něž vychází i název naší organizace. Každému z účastníků byl jeden výtisk po skončení slavnosti věnován. Vyvrcholením celé akce byla společná modlitba z části „Modlitby za pokání a smíření“.

Před společným obědem a cestou domů nám zbyl čas jen na prohlídku Rumburské lorety, jež se pro obě skupiny konala jak v češtině, tak i v němčině.

Na cestu domů do Prahy se naše skupina vydala krátce po poledni a všichni byli velmi spokojeni s celým průběhem putování. Zpěv i modlitby však již nebyly tak dlouhé jako na cestě tam, neboť většina účastníků byla vyčerpaná po ránu plném silných zážitků.

Miriam Lang, studentka a praktikantka SAG

Konference SAG „Solidarita v rodině a ve společnosti, 26.–28.2.2016

Výroční konference 2016 Sdružení Ackermann-Gemeinde se zabývala tématem Solidarita v rodině a ve společnosti – myšlenka, která v Německu i Česku velice aktuální s ohledem na aktuální politickou a společenskou diskusi. Referenti z Německa a Česka přednášeli a diskutovali vzájemně i se 120 účastníky o dimenzích solidarity a důležitosti rodiny a společnosti při jejich uplatnění.

Konference byla zahájena v pátek, 26. 2., Dr. theol. Petrem Křížkem, místopředsedou SAG. První příspěvek Dr. Eikeho Bohlkena, docenta na univerzitě v Tübingen, se věnoval pojmu solidarity z filozofické perspektivy. Rozlišení různých forem solidarity a zvládnutí rozdílných podmínek pro jejich uplatnění poskytlo dobrý základ pro diskusi a další analýzu tohoto pojmu. Večer byl zakončen zajímavou prezentací aktivit Spirály v podání Nataschi Hergert a Marie Sedlinské.

Sobota byla po krátkém úvodu předsedy SAG Daniela Hermana zahájena příspěvkem Ing. Libora Prudkého a doc. Ing. Aleše Opatrného, Th.D. z Karlovy univerzity v Praze. Zaměřili se na rodinu a její význam pro učení a uplatnění solidarity. Při následné pódiové diskusi měli účastníci možnost s referenty diskutovat a podělit se o vlastní poznatky k tématu. Moderaci převzal PhDr. Jan Stříbrný, který se účastnil mnohých předešlých konferencí SAG i jako referent.

Sobotní odpoledne ovládla prožívaná solidarita. Účastníci měli možnost si vybrat mezi třemi variantami programu. První skupina účastníků si prohlédla Prahu pod vedením bezdomovců. Projekt Pragulic si klade za cíl odstranit předsudky vůči bezdomovcům a tím usnadnit jejich znovuzачlenění do společnosti (<http://pragulic.cz/>). Přímou na místě se druhá skupina v rámci prohlídky seznámila s prací Kolpingova domu/Azylového domu pro matky s dětmi.

Vedle přednášky s dotazy účastníků byla skupina Azylovým domem provedena (<http://www.kolpingpraha.cz>). V konferenčním sále hotelu se konala přednáška s diskusí o práci s uprchlíky v Česku. Činnost a zkušenosti Diakonie Českobratrské církve evangelické (www.spolu.diakonie.cz) účastníkům představila paní Stachová. Na závěr využil pan Sedláček příležitost představit organizaci Generace 21 (<http://www.gen21.cz/>). Práce s bezdomovci, matkami s dětmi v nouzi a s uprchlíky jsou vše příklady výzev, jimž společnost, ale také každý jedinec, musí čelit. Všechny čtyři představené projekty jsou příklady, jak se každý z nás může solidaritě vůči bližním věnovat a podporovat ji.

Plni nabytých dojmů účastníci večer absolvovali společnou bohoslužbu v kostele sv. Václava v Praze-Vršovicích, která byla úspěšným duchovním zakončením druhého dne konference. Večerní společenský a kulturní program byl zcela věnován Heleně Faberové a poděkování za její přínos Sdružení Ackermann-Gemeinde a česko-německým vztahům. V neděli PhDr. Josef Zeman, bývalý ředitel Národního centra pro rodinu Brno, navázal na téma předešlého dne. Následná pódiová diskuse, již se vedle doktora Zemana zúčastnil Mgr. Martin Vaňáč, evangelický farář Frank Leßmann-Pfeifer a nově jmenovaný plzeňský biskup Mons. Tomáš Holub, se zaměřila na rozdělení rolí uvnitř rodiny. Moderovala ji redaktorka Katolického týdeníku Alena Scheinostová. Účastníci měli následně možnost své dojmy a otázky probrat při společném obědě. Rozmanitý program letošní konference Sdružení Ackermann-Gemeinde měl za cíl tematizovat otázky solidarity z různých perspektiv – filozofické, sociologické a také teologické. Na příkladu mnoha příspěvků v rámci pódiových diskusí jsme mohli vidět, že tato idea nabídla prostor pro zajímavou a informativní výměnu mezi referenty a účastníky.

Hannah Schmitz, studentka a praktikantka SAG

XXV. Dialog uprostřed Evropy, 18.–20. 3.2016

Ve dnech 18. - 20. března se v Brně uskutečnil již 25. ročník symposia „Dialog uprostřed Evropy“, kterou každoročně pořádá v Brně pražská Společnost Bernarda Bolzana a Ackermann-Gemeinde. Letošní ročník konference se nesl v duchu podtitulu „Kolik rozmanitosti zvládneme?“ a všem účastníkům nabídl diskusi o přístupu k uprchlíkům v historické a evropské perspektivě.

Přednášející reprezentovali různé myšlenkové a politické tradice. Byli mezi nimi kromě desítek jiných osobností také novinářka, komentátorka a moderátorka Lída Rakušanová. „Čeští politici nejsou schopni říct, že tady máme lidi, kterým musíme pomáhat, že musíme být solidární s Evropou a že je nutné se nad našim postojem zamyslet,“ uvedla

v rozhovoru pro magazín Dráták. Podle ní se v českém prostředí mezi lidmi i díky tomu buduje protichůdná atmosféra.

Česko-německá konference byla zahájena na Nové radnici v Brně, přítomni byli např. brněnský primátor Petr Vokřál, český velvyslanec v Berlíně Tomáš Jan Podivínský, německý velvyslanec Dr. Arndt Freiherr Freytag von Loringhoven, rakouský velvyslanec Alexander Grubmayr či veřejná ochránkyně lidských práv Anna Šabatová. Dialog poukázal na současnou atmosféru ve světle odmítavých či vystrašených reakcí, při které se zdá, že se opět posiluje touha po národní a kulturní homogenitě, považovaná mnohými donedávna za pouhý ozvuk dávných časů. Pohled na jednotlivé země podle diskutujících zároveň navozuje otázku, zda strach i odpor k cizímu nebudí nejvíce tam, kde s tím zatím chybí praktická zkušenost.

Pavλίna Woodhamsová (redakčně kráceno)

Víkend setkání a informací Schmochtitz, 8.–10.4.2016

Je již tradicí, že 3 týdny po brněnském sympoziu zve Ackermann-Gemeinde, tentokrát ale nových spolkových zemí, na „Víkend informací a setkání“ do Schmochtitz u Budyšína. Ten letošní, jehož tématem bylo „Spojení mezi Čechami a Saskem“, se konal ve dnech 8. – 10. dubna.

Spojení mezi dvěma sousedními zeměmi, Čechami a Saskem, má velmi dlouhou tradici. A v letošním roce sedmistého výročí narození českého krále a německého císaře Karla IV. nemohla být osobnost tohoto panovníka opominuta. Jemu jako sjednotiteli střední Evropy se věnoval v úvodním referátu Dr. Tomas Krzenk z univerzity v Lipsku.

Druhý den jednání byl zahájen mší sv., které předsedal zhořelecký biskup mons. Wolfgang Ipolt. Po mši sv. pak přednesl referát „Řezeňské biskupství na trojmezí: sousedství jako šance a výzva“. Řezeňské biskupství bylo vyčleněno z arcibiskupství vratislavského jako jeho část, která po skončení války zůstala Německu. Má rozlohu ca. 100 000 km² a ke katolictví se v něm hlásí asi 33 000 lidí. Bez vzájemné spolupráce se sousedními biskupstvími v Česku a Polsku si o. biskup své působení ani nedovede představit. Zejména s polskou stranou je spolupráce velmi dobrá. Konají se společné církevní slavnosti jako Boží Tělo, které je obohaceno o jedno zastavení na mostě spojujícím polský Zgorzelec s německým Görlitz, a mnoho dalších společných akcí. Dobrá je spolupráce dómských kapitul, do kterých jsou jmenováni i kanovníci sousedních diecézí. Ale i s českou stranou se konají mnohé společné akce. Samozřejmostí je vzájemné setkávání věřících.

V dalším příspěvku se Dr. Lars-Arne Dannenberg z Hornolužické vědecké společnosti vydal po stopách česko-saských vazeb. Ty lze vystopovat již ve středověku v době Otty I., kdy české země spadaly k biskupství Magdeburskému. Vzájemné vazby Čech a Saska dokládá i přenesení ostatků sv. Norberta z Magdeburgu do Prahy císařem Karlem IV. Opomenout nelze ani to, že po bitvě na Bílé hoře na 50.000 exulantů z českých zemí našlo svůj nový domov v Sasku (Hamstadter Brüder). V novodobých dějinách lze vystopovat snahy o připojení Horní Lužice k Československu po 1. světové válce a mnoho dalších vzájemných vazeb.

Vzájemné vazby mezi Českem a Saskem jsou pochopitelně i v dnešní době. Existují česko-saské školy i gymnázia, vzájemné výměnné studijní pobyty a mnoho dalších aktivit. V hospodářské oblasti pak je nejvýznamnější propojení při těžbě hnědého uhlí, které je dnes kontrolováno z části firmou Přeček. Aktivita vzájemných vazeb samotných občanů však je mnohem vyšší a efektivnější než ty úřední.

Sobotní odpoledne pak bylo věnované exkurzi po stopách česko-německé vzájemnosti. Účastníci navštívili na trojmezí ležící město Žitavu, kde si prohlédli hlavně „Velké postní plátno“. Jedná se o plátno, kterým s v minulosti během postní doby překrýval hlavní oltář. Plátno je 8,2 m vysoké a 6,8 m široké a je na něm namalováno 90 výjevů ze Starého i Nového zákona. Bylo pořízeno v roce 1780 neznámým umělcem k překrytí oltáře hlavního žitavského kostela sv. Jana. Plátno mělo pohnutou historii zejména během 2. světové války. V červnu 1945 bylo nalezeno značně poničené. V letech 1994 – 1995 bylo pak ve švýcarském klášteře Abbeg restaurováno. Od roku 1999 je k vidění v kostele sv. Kříže v Žitavě.

Ze Žitavy pokračovala cesta účastníků horským údolím podél úzkorozchodné tratě do městečka Oybin a odtud zvláštním vláčkem až ke zřícenině kláštera a chrámu stejného jména. Je až s podivem, jak na strmých skalách dokázali

tenkrát vybudovat tak mohutné stavby. Gotika je známa svou vysokostí, ale bez zastřešení se zdá vše být ještě mnohem vyšší a tím i mnohem mohutnější.

Sobotu zakončila přednáška o pražském spisovatelci Leo Perutzovi (1882 – 1957) s ukázkami z jeho díla.

Víkend informací a setkání byl zakončen v neděli poslední přednáškou redaktora „Saských novin“ Steffena Neumanna o vztazích mezi Čechami a Saskem dnes. Podle přednášejícího jsou dnešní vzájemné vztahy mezi oběma zeměmi velice rozvinuté jak na církevní, tak státní, i komunální a konečně i na občanské úrovni. I když je pochopitelně vždycky co zlepšovat. Po následném zhodnocení semináře byl seminář ukončen společným obědem.

(redakčně upraveno a kráceno) *Ing. Hans D. Korbel, člen předsednictva SAG*

Pořádali jsme zájezd na 100. Katolické dny v Lipsku, 25. –29.5.2016

O existenci Katolických dnů jsem se dověděla velmi brzy po revoluci. Měla jsem velkou radost, když se mi je konečně podařilo navštívit se zájezdem SAG do Lipska. Měla jsem radost i proto, že všechny akce, jichž jsem se s SAG zúčastnila, byly velmi hezké a příkladně dobře zorganizované. A nejenom tomu bylo i nyní. 25. května odpoledne jsme vyjeli od pražského Hlavního nádraží a naše průvodkyně se po celou cestu snažily o to, aby se každý účastník cítil příjemně. Na místě jsme navštívily dvě zajímavé přednášky týkající se problematiky uprchlíků v Německu a několik hudebních vystoupení, která probíhala pod širým nebem. Nenechaly jsme si ujít ani koncerty v prostorách zdejších kostelů a vyslechly zkoučku pěveckých sborů pro nedělní bohoslužbu. Z nabídky vážné hudby mě nejvíce oslovila kompozice *Ecce homo*, která byla inspirována heslem lipského setkání *Seht, da ist der Mensch* a složená přímo pro tuto příležitost. Další slunečný den jsme věnovaly prohlídce Kirchenmaile, kde se v bílých stanech představovaly jednotlivé skupiny a křesťanská sdružení včetně Ackermann-Gemeinde. Překvapila nás různorodost skupin, které se v různých částech města představily.

Jubilejní 100. Katholikentag se proměnil v řadu krásných vzpomínek a také v pocit vděčnosti všem, kteří toto setkání umožnili. Na jednom místě v kázání při závěrečné bohoslužbě zazněla otázka: „Wo ist der Mensch? Kde je člověk?“ Jsem přesvědčená o tom, že mnoho lidí, kteří jsou lidmi podle Evangelia, se sešlo právě v Lipsku.

A vidím v tom setkání velikou naději. Naději pro člověka i pro svět.

(redakčně kráceno a upraveno) *Leandra Irnstetter, členka SAG*

Prezentace SAG v rámci Noci kostelů 2016, 10.6. 2016

Spolek SAG se v pátek 10. června prezentoval na tradiční Noci kostelů v Praze. Ve spolupráci s Německojazyčnou katolickou farností mohl spolek představit svoji práci a zaměření prostřednictvím svých četných informačních materiálů v prostorách katolického kostela Sv. Jana Nepomuckého na Skalce. Přítomní zástupci Sdružení Ackermann - Gemeinde napočítali přibližně 1300 návštěvníků.

Prezentace v rámci Dne otevřených dveří na velvyslanectví SRN v Praze, 23.6. 2016

V slunný čtvrtek 23. června 2016 se tým Sdružení Ackermann-Gemeinde za podpory pana Hanse Korbela zúčastnil Dne otevřených dveří na velvyslanectví Spolkové republiky Německo (Palác Lobkowitz, Vlašská 19, Praha 1), kde prezentoval svoji činnost na stánku spolu s Německojazyčnou katolickou farností v Praze. V rámci akce se představila i řada dalších česko-německých organizací a nadací.

Ekumenický studijní zájezd, 24.–25.9.2016

Každoroční Ekumenický studijní zájezd naší farnosti organizovaný spolu s Německojazyčnou evangelickou obcí a Sdružením Ackermann-Gemeinde nás tentokrát ve dnech 24. a 25. září zavedl z Prahy přes královský hrad Loket do Norimberka. Spolu s 35 účastníky jsme se vydali po stopách císaře Karla IV. u příležitosti 700. výročí jeho narození. Za krásného podzimního počasí se naše česko-německá výprava (obohacená o účastníky z Rakouska a Nizozemska) ponořila do vzdálené minulosti, jež nám zároveň skýtá podněty pro současnost. Jedním z nich je heslo: „Neuvažujte jen v rámci hranic svých zemí, uvažujte evropsky, nebuďte nacionalističtí!“

Při návštěvě památek, jakými jsou např. kostely Panny Marie a sv. Sebalda v Norimberku, jsme si rovněž připomněli význam Karla IV. jako náboženského panovníka. Kdo se vydá v jeho stopách, dostane se ke křesťanským kořenům Evropy.

Za finanční podporu tohoto zájezdu děkujeme České biskupské konferenci.

s laskavým svolením převzato z Nepomuk Newsletteru Německojazyčné katolické farnosti Praha, č. 3/2016

Projekt Smíření, 5.–6.11.2016

Díky Smíření 2016 se vysídlení vrátili do svého rodiště

O víkendu 5. a 6. listopadu 2016 proběhl v kostele sv. Antonína na Praze 7 **Koncert smíření**, na který přijelo téměř devět desítek pamětníků poválečného vysídlení a jejich rodinných příslušníků – někteří z nich dokonce pocházeli přímo z Prahy 7. Koncert pro ně zorganizovalo několik mladých lidí spolu s organizacemi Sdružení Ackermann-Gemeinde a Antikomplex v rámci projektu Smíření 2016, který se dále skládal z **diskuze** v kině Bio Oko a **výstavy Pod jednou střechou**. Výstava představuje sedm německých a sedm českých rodin, které spojuje jeden dům – jedni v něm žili před válkou, druzí v něm žijí nyní. Do konce listopadu byla výstava k vidění v Národní technické knihovně v Praze, nyní putuje do **Kytlice** a během příštího roku ji budete moci navštívit mj. ve **Slavonicích, Chomutově, Ústí nad Labem** a dalších českých městech. Některé příběhy z výstavy zazněly i v pořadu Příběhy 20. století na Českém rozhlase Plus, který byl mediálním partnerem projektu.

Reakce pamětníků na celou akci byly veskrze pozitivní. „Do Prahy jsem přijel se svým vnukem a byli jsme nadšeni celou akcí. Bylo to krásné setkání, obzvláště Koncert smíření s výbornými projevy starosty Prahy 7 Jana Čížinského a ministra kultury Daniela Hermana. Obzvláště se mě ale dotkla skladba Velké Putování mladé skladatelky Elišky Cílkové,“ říká jeden z pamětníků představených v rámci výstavy Pod jednou střechou, takřka devadesátiletý Erich Kraus z Drážďan.

Organizátoři uhradili pamětníkům ubytování a stravu, na tyto náklady jim přispělo i více než sto dárců ve veřejné sbírce. „Jsem ráda, že jsme mohli díky této sbírce pamětníkům ukázat, že už je v Česku mnoho lidí, kteří se tuto kapitolu našich dějin zajímají a kterým nejsou vztahy s našimi dřívějšími krajany lhostejné,“ říká jedna z iniciátorek projektu Vladka Vojtíšková.

Ministr Herman ve svém projevu k zaplněnému kostelu sv. Antonína řekl: „Letos je tomu právě 70 let, kdy bylo ukončeno masové vyhánění sudetských Němců z území tehdejšího Československa. Ony hrůzné činy byly budovány na fikci kolektivní viny na základě etnického původu. Jedině tak mohly být statisíce lidí zbaveny občanských a lidských práv, majetku, cti a v mnohých případech i života. Jsem ale přesvědčen, že dokud usilujeme pochopit, dokud pocítujeme stud a dokud také je komu adresovat slova prosby o odpuštění, dotud máme šanci alespoň z části uzdravovat rány minulosti a navazujeme na to, co upředlo vztahy mezi lidmi našich zemí. Tedy pojetí člověka jako bytosti, která byla stvořena k tomu, aby s druhými budovala vztahy vzájemné úcty a důvěry.“

Holubice smíření

Nad hlavami přítomných se vznášela pozoruhodná plastika symbolizující smíření. Veliká, snad čtyřmetrová bílá holubice mladé sochařky Josefíny Jonášové zcela ovládla volný prostor lodi. Závany vzduchu pohybovaly holubicí, odnášející s sebou řadu kufrů a krabic. Vzpomínáme-li na odsun, pak vzpomínáme i na kufry, ve kterých si vyhnanci odnášeli svůj majetek. Holubice, biblický symbol Hospodinova míru, naznačuje, kterým směrem je možné se ke smíření dostat. Několik pootevřených kufrů vybízí k pootevření se Duchu, který naplňuje Zemi.

Běloskvoucí socha z lehkých materiálů, papíru a polystyrénu byla umístěna nad zorným polem přítomných. Bylo snadno možné ji v kostele přehlédnout. Takže už její samotné umístění dobře charakterizuje cestu ke smíření: děje se nenápadně. Každý k němu přichází svou vlastní cestou. Zdálo se mi, jako by tento povzbuzující objekt do svatoantonínského kostela – i pro své spojení s událostmi po konci druhé světové války – snad dokonce dlouhodobě patřil.

Josefína Jonášová je vynikající žačkou svého akademijního učitele Jaroslava Róny. Ten ve svých sochách i malbách vždy předkládá náměty k zamyšlení. Jeho díla nejsou pouhým popisem, vždy diváka vedou o krok dál. To se od něho naučila i paní Jonášová. Už za svou diplomovou práci v roce 2012 obdržela cenu rektora AVU. Tehdy představila pětimetrovou sochu Antikoncept, varující před důsledky hormonální antikoncepce mladých žen. Všechna díla, která

jsem viděl na jejích webových stránkách, svědčí o mimořádném nadání, přemýšlivosti i poctivosti sochařského umění.

Pavel Kuneš (kráceno)

Výtvarná instalace je rovněž putovní a momentálně se nachází v **Bazilice Panny Marie Pomocnice křesťanů ve Filipově**. V průběhu příštího roku bude k vidění na dalších místech včetně kostela Sv. Jana Nepomuckého na Skalce v Praze či v kostele sv. Jakuba v Brně.

Výstava „Svědkové lidskosti – Odpor křesťanských sudetských Němců v letech 1938-1945“

Výstava představuje osudy deseti lidí, kteří se z křesťanského přesvědčení postavili proti nacismu a padli za oběť tomuto režimu opovrhujícímu lidskými právy. Jedná se o pět kněží, dvě řeholnice a tři laiky, jejichž život přibližují texty a obrázky na dřevěných a potištěných stélách, aby návštěvníkovi mohly být vzorem a příkladem.

Nikdo ze znázorněných osob se nedožil pádu nacistického režimu. Zemřeli ještě před jeho koncem v koncentračních táborech či byli popraveni. Tato výstava chce připomenout jejich památku a památku všech ostatních křesťanských sudetoněmeckých odpůrců nacistického režimu z let 1938 až 1945. V závěru výstavy naleznete pult s pamětní knihou, v níž jsou uvedena všechna dosud známá jména.

Předseda vlády České republiky **Bohuslav Sobotka** jako patron výstavy odkazuje na to, že česká vláda už v minulosti vyznamenala bývalé československé občany německé národnosti, kteří aktivně bojovali proti nacismu. Hodnotu výstavy vidí především v tom, že rozšíří povědomí o křesťanském odporu. Výstava v tomto ohledu navazuje na gesta dřívějších českých premiérů.

Záštitu nad výstavou převzal také předseda České biskupské konference **Dominik kardinál Duka**. Z jeho pohledu jsou dnešní věřící za mnohé dlužní těm, kteří nezapřeli křesťanskou víru. Tito lidé jsou důkazem toho, jak velký je dar a síla pravé víry.

Odpor křesťanských sudetských Němců v letech 1938–1945 dosud není dostatečně vědecky zpracován. Iničiátoři výstavy Svědkové lidskosti doufají, že právě tato výstava by mohla posloužit jako impuls, který tuto skutečnost změní.

Slavnostní odhalení výstavy proběhlo v **září 2016** na **radnici ve Würzburgu** u příležitosti **blahořečení P. Engelmara Unzeitiga** (24. 9. 2016).

Na **české půdě** se bude výstava prezentovat v **sobotu 25.2.2017 od 15.00 hod v Emauzském klášteře**. Vernisáž bude vyvrcholením tradiční **výroční konference Sdružení Ackermann-Gemeinde** konané ve dnech 24.-26.2.2017 v Praze a bude v Emauzském klášteře k vidění do **31.3.2017** a následně i v dalších městech České republiky v rámci Česko-německého kulturního jara.

Sociální příspěvek tzv. „50-Euro-Hilfe“ jako vyjádření úcty německé menšině v České republice

Jako každoročně zajišťovala kancelář Sdružení Ackermann-Gemeinde i tento rok distribuci tzv. „50-Euro-Hilfe“. Na následujících řádcích si můžete přečíst více o tomto sociálním příspěvku i informace o tom, komu je tato podpora určena.

„Těší nás, že tady Ackermann-Gemeinde funguje a že nás z finančního hlediska zařadila mezi chudé. S našimi nízkými důchody přežíváme jenom od výplaty jednoho důchodu k druhému (...) Ale jsme skromní a necítíme se opuštěni. Je pěkné, že tu AG je a přejeme Vám mnoho radosti a Božího požehnání při Vaší práci.“ Toto nám napsala 79letá Němka ze Šumperka. V dopise je také uložen aktuální doklad o výši důchodu tento dámy.

Do Sozialwerku v Mnichově ročně přicházejí stovky děkovných dopisů tohoto typu. Tisíce dopisů a dokladů plní nesčetné množství šanonů. Tuto finanční podporu získává Sozialwerk od Spolkového ministerstva vnitra (BMI). O tyto prostředky musí být žádáno každý rok a výše důchodů lidí, kterých se pomoc týká, jsou průběžně aktualizovány. Využití poskytnuté podpory musí být BMI prokázáno. Pražská kancelář Sdružení Ackermann-Gemeinde, z.s. je při průběhu celé akce nenahraditelnou oporou. Od pádu komunismu 1989/1990 jsme podpořili téměř 2000 lidí. Mnoho lidí však od té doby zemřelo. Tím se celkové číslo zmenšilo na cca 750 podporovaných každý rok.

Jedno se ale nemění: Podpora německé menšiny zůstává nezměněná z dvojího pohledu. Zatímco z německého úhlu pohledu se jeví 50 euro za rok jako zanedbatelná částka, tak naopak příjemci pomoci jsou ve své nouzi velmi vděční. Zmírní se tak přinejmenším alepoň trochu materiální nouze této menšiny. Po desítky let byli Němci v České republice diskriminováni. Nesměli navštěvovat určité typy škol, často se mohli pouze vyučit nebo museli vykonávat nucené práce, což se samozřejmě negativně projevilo na výši jejich důchodů.

Současně je velmi důležitý druhý aspekt: kvůli dlouholetému utlačování a znevýhodňování je sebevědomí Němců v Čechách hodně nízké. U některých trvalo velmi dlouho, než se po revoluci začali prohlašovat za Němce. Nedůvěra byla velká a zaregistrovali ji i političtí představitelé.

Po dobu pěti let nesměli být přijímáni do seznamu sociální pomoci žádní noví lidé. Dnes je opět možné BMI předkládat nové žádosti o podporu. Tito Němci žijící „na druhé straně“ vnímají také dnes tuto podporu především jako humanitární gesto, jako uznání a skromné zmírnění jejich poválečného osudu. Vědí, že na ně Německo, jeho obyvatelé a spolková vláda nezapomněli.

Na konci roku 2015 vypracovala BMI nové stanovy, jimiž se finanční podpora řídí. Definice chudoby byla konkretizována a byla určena jasná a neměnná hranice důchodového příjmu. Pokud je důchodový příjem nad touto hranicí, je podpora zamítnuta. Taktéž se podpora vztahuje pouze na příslušníky tzv. „Erlebnisgeneration“. To jsou ti lidé, kteří byli poškozeni na konci druhé světové války a obzvlášť v prvních letech vlády komunistického režimu – Němci narození před 1. lednem roku 1948.

„Sozialwerk“ Seligergemeinde ukončil svoji činnost v polovině roku 2015. Po dobu 41 let se staral o potřebné Němce v Čechách, stejně jako stále fungující Sozialwerk spolku Ackermann-Gemeinde. Se svolením Spolkového ministerstva vnitra převzal Sozialwerk Ackermann-Gemeinde případy, které podporovala původní Seligergemeinde, pokud dotyční lidé s převzetím souhlasili.

Nový plzeňský biskup

Papež František jmenoval 12. února 2016 novým plzeňským biskupem osmačtyřicetiletého **Tomáše Holuba**, generálního sekretáře České biskupské konference. Na jmenování se čekalo přes rok, dosavadní biskup František Radkowský odchází kvůli dovršení věku 75 let. Jmenování nového biskupa oznámil v plzeňské katedrále svatého Bartoloměje apoštolský nuncius Giuseppe Leanza. Historickému okamžiku přihlíželo několik stovek lidí. V plzeňské diecézi se Tomáš Holub ujme funkce 30. dubna. „Budu dělat postupné krůčky, abych byl pastýřem, abych se staral o lidi a abych je měl rád. To je něco, co se budu snažit učit od biskupa Františka. Myslím, že mám dobrého učitele. Těším se na to, jako na novou možnost sloužit Hospodinu. Mám z toho trochu bázeň, protože si uvědomuji, že mnoho věcí, které to znamená, si ještě vůbec neuvědomuji,“ řekl Tomáš Holub.

(zdroj: www.plzen.idnes.cz)

V sobotu 30. dubna Mons. Tomáš Holub převzal úřad diecézního biskupa Plzeňské diecéze. Slavnostní bohoslužba se konala v katedrále sv. Bartoloměje v Plzni.

Slavnostního biskupského svěcení se účastnili i zástupci SAG a AG.

Umělecká cena k česko-německému porozumění pro Daniela Hermana

Ministru kultury České republiky a předsedovi Sdružení Ackermann-Gemeinde **Danielu Hermanovi** a předsedovi Sudetského krajanského sdružení **Berndu Posseltovi** k udělení **Umělecké ceny k česko-německému porozumění** za rok 2016. Ke slavnostnímu předání došlo 12. prosince 2016 v bavorském městě Sulzbach-Rosenberg.

Umělecká cena k česko-německému porozumění (*Der Kunstpreis zur deutsch-tschechischen Verständigung*) je cena udělována dvěma osobnostem (vždy jedné české a jedné německé), které se výjimečně zasloužily o česko-německou spolupráci. Byla udělena politikům, ekonomům, diplomatům, církevním hodnostářům, spisovatelům, překladatelům, učitelům a odborníkům z oblasti muzejnictví. Laureáti neobdrží finanční odměnu, ale umělecké dílo věnované českými a německými umělci. Cena je udělována od roku 1994 a o její zrod se zasloužil Spolek Adalberta Stiftera (Adalbert Stifter-Verein).

Z činnosti Spirály SAG:

Duchovní obnova Spirály SAG, 26. – 28.2.2016

O duchovní obnově Spirály Sdružení Ackermann-Gemeinde jsem se dozvěděl přes facebookovou pozvánku od kamarádky. Měl jsem ten víkend zrovna volný a protože mě velmi zajímalo jak samotné sdružení česko-německého smíření, tak i téma duchovní obnovy, kterým bylo „Milosrdenství v křesťanství, judaismu a islámu“, rozhodl jsem se pozvání přijmout.

Bydlení u sestřiček benediktinek v klášteře na Bílé Hoře bylo skvělé a i jejich pohostinnost a přitom tolerance k našemu programu byly velmi příjemné. Protože neodmyslitelnou součástí života v klášteře jsou i denní modlitby, alespoň těch ranních jsme se zúčastnili také.

Program duchovní obnovy byl opravdu tematický a dobře propracovaný. Zažili jsme zajímavé povídání o Božím Milosrdenství s jednou ze sestřiček benediktinek, svědeckví jáhna, který poskytuje duchovní služby umírajícím lidem, zahráli jsme si vlastní bibliodrama a aktivně se zúčastnili česko-německé mše. Kromě toho jsme ještě měli jedinečnou možnost vést diskuzi o Božím Milosrdenství s velmi vzdělaným ortodoxním židem a také navštívili jednu z pražských mešit, kde nám místní imám přiblížil toto stejné téma z pohledu koránu. Zakončení každého dne modlitbou ve stylu Taizé pak bylo velmi krásné a uklidňující.

Celá duchovní obnova pro mě byla velmi obohacující a všem organizátorům patří můj velký dík.

Aleš Doleček

Vzpomínat: Velikonoce v Niederaltaichu – aneb: Servus Nachbarn! 23.–28.3.2016

Aneb dojmy nového účastníka z Týdne politického vzdělávání pořádaného Junge Aktion od 23. do 28. března 2016. Politické vzdělávání: Pojem, který si většina lidí spojí s nudnými přednáškami. Velikonoce: křesťanské svátky, kdy se slaví zmrtvýchvstání Ježíše Krista, tradičně v rodinném kruhu. To nezní příliš lákavě. Ale pokud chcete zažít něco nového, a když ještě k tomu rádi poznáváte nové lidi z celého světa, máte jasno. Takže jsem se přihlásil, sbalil si věci a vydal se na cestu. Po příjezdu nás ve starobylém klášteře Niederaltaich čekala večeře, která byla připravena v souladu s pravidly půstu, ale přesto byla vynikající. V následujícím Úvodu do programu byly jako odstrašující příklad citovány xenofobní výroky Junge Alternative für Deutschland (*pozn. překl.: Mladá alternativa pro Německo*), mládežnické organizace AfD (*pozn. překl.: Alternative für Deutschland = Alternativa pro Německo, německá politická strana*).

Statio: lat. Místo; označuje pevné místo, kde se slouží východořímská mše. Zde jsme zažili statio ve formě ranních podnětů. Po ranní rutině jsme mohli začít politickou část. S poslankyní Spolkového sněmu paní Marianne Schieder (SPD) jsme hodinu a půl nadšeně diskutovali o extremismu a důsledcích a možnostech migrace.

Po obědě jsme pokročili s programem dál a pátrali pod vedením docentů Eibela a Oswalda z Pasovské univerzity po důvodech politického extremismu. V noci ze Zeleného čtvrtka na Velký pátek jsme měli možnost bdít v kapli benediktinů před Nejsvětější svátostí.

Vedle několika kreativních kroužků jsme na Velký pátek dál prožívali velikonoční události a zúčastnili se liturgie. Večer pro nás Kristýna připravila Křížovou cestu. Potom jsme se zase sešli v baru, kde jsme se skvěle bavili i bez alkoholu.

V sobotu nás Páter Johannes provedl byzantským kostelem v areálu kláštera s malým úvodem do byzantského ritu. Tak nám byl vysvětlen např. kontext ikon, skrz které je Bůh vlastně opticky přítomen, díky očím, a tím vstupuje do naší každodenní reality. Mohli jsme navštívit také baziliku, kde jsou slaveny běžnější mše římského ritu. Obdivovali jsme nádhernou sakristii a směli navštívit kryptu. Díky plánovací hře jsme se dál zabývali tématem politického extremismu.

Podle starého času jsme vstávali ve 03:00 ráno a více či méně fit jsme se připravili na mši. Slavit velikonoční noc v tomto barokně-gotickém kostele je výjimečný zážitek pro všechny smysly. Na kostel osvětlený pouze světlem svíček byl nádherný pohled. S nastávajícím ránem se hra světla uvnitř kostela měnila na krásnější a krásnější, až vyvrcholila

tím, že paprsky ranního slunce dopadaly dovnitř skrz východní okno za oltářem. Zaplaven světlem vzkříšení zazářil kostel v celé své nádheře a my jsme byli propuštěni do slunečného rána. Po velikonočním zpívání jsme hledali velikonoční košíčky se sladkostmi.

Agape: „Hody lásky“ (*Liebesmahlfeier*); křesťanská hostina; původ v Korintu.

Nadšeně jsme se vrhli na agape. Víno k snídani bylo i pro mě novinkou – a bylo to prostě hezké, jen tak uvolněně sedět, jíst, bavit se a těšit se ze života.

Po klidné velikonoční neděli jsme se pomalu začali ubírat směrem na velikonoční párty. A bylo jedno, jak ledabyly oblečení jste chodili předchozí dny... Večer tu byli samí elegantní chlapi a krásné dívky. Po odzpívání tradičního „Heifi“ mohl strhující ples začít. Co všechno se ten večer nedělo! Rozhovory v různých jazycích a jazykové míchanice, výborné či úmyslně zábavné taneční...

Pak nastala chvíle odjezdu. A bylo to smutné. Když jsem jako nováček přijel, nikoho jsem neznal – říkal jsem si, co je to za lidi? Odpověď mi byla jasná potom, co jsem ještě jednou každého objal a autobus byl pryč: kamarádi. V tomto krátkém, ale intenzivním čase se vyvinulo něco jako přátelství. A přátele vidí člověk přeci jenom radši přicházet než odcházet. Chci vám prostě poděkovat! Byl to skvělý čas strávený s vámi, jste skvělá parta! Na viděnou!

Christoph „Chris“ Putz (přeloženo z němčiny, podstatně kráceno a upraveno)

PLASTO FANTASTO 2016 – Identity, 14.–21.8.2016

14. srpna se staří známí i mnoho nových tváří opět sešlo v Haidmühle u příležitosti 19. ročníku PlastoFantasto. Ještě než se rozjel vlastní program, uskutečnil se malý seznamovací večer, při němž se všichni vzájemně představili česky, německy a všemi možnými způsoby.

V pondělí náš program začal pracovním kroužkem. Tentokrát jsme se zaměřili na velké téma IDENTITY. Nebylo zdaleka tak jednoduché se vůbec shodnout na tom, co to identita vlastně znamená! Společně jsme malovali, tvořili, vyprávěli a diskutovali, a výsledky byly opravdu zajímavé, neboť každý měl svou vlastní představu o tom, co tvoří identitu člověka. Odpoledne bylo trochu odpočinkovější, konaly se kreativní kroužky, v jejichž rámci se tvořilo i sportovalo. Na závěr dne se uskutečnil společný herní večer.

V úterý jsme také měli tematicky nabitý program, dopoledne to byla hra inspirovaná superhrdiny a odpoledne se konal druhý pracovní kroužek. Ti mladší si přitom se zájmem poslechli příběh mých praprarodičů v době odsunu z Československa a do jaké míry je to důležité pro moji identitu. Ti starší se tématu věnovali prakticky formou různých her a vytvářením plakátů. Večer si pak všichni užili napínavou noční bojovku.

Ve středu následoval jeden z vrcholů programu: navštívil nás policista z pasovské policie a vyprávěl o tom, co je pro policii důležité v otázce identity. Následovala společná bohoslužba a večer byla na programu talentová soutěž PLASTOTALENT.

Po odpočinkovém čtvrtku jsme v pátek konečně zamířili do Česka, konkrétně do Prachatic. Bylo krásně, čehož jsme využili pro procházku přírodou. Pak jsme formou hry prozkoumali město. Po tomto náročném programu nás zpátky na ubytovně čekal filmový večer.

V sobotu jsme před sebou měli poslední celodenní program. Všichni se znovu zabývali naším tématem, a to formou hry, při níž jsme museli najít Františčin ztracený pas, aby mohla odjet na dovolenou. Díky týmové práci se to podařilo a pak už nadešel čas na velký rozlučkový večírek. V neděli pak nastal čas loučení. Se slzou v oku jsme si řekli „Tschüs“, „Goodbye“ a „Čau“. Byl to krásný týden, už se těším na příští rok!

Julia Schäffer (kráceno; překlad Lenka Javůrková)

Podzimní setkání Spirály v Brtnici, 7 – 9.10.2016

Od 7. do 9. října 2016 se v Brtnici uskutečnilo letošní **podzimní setkání Spirály** na téma „**Budoucnost křesťanství v Evropě: Perspektivy ekumenismu**“.

Akce začala v pátek večer v 19.00 hodin společnou večeří v hostinci poblíž fary, kde jsme měli příležitost se seznámit. V osm pak Rebecca krátce uvedla téma ekumenismu. Následně jsme se zúčastnili prohlídky obce, která se věnovala tématu ekumenismu v Brtnici. Vedl ji brtnický farář Petr Balát. Prohlédli jsme si různé kostely a dozvěděli se mnohé o

obci, její minulosti a o tom, jak se v Brtnici setkávala a setkávají různá náboženství. Prohlídka byla velmi zajímavá a jasně ukázala, že Brtnice byla tím správným místem pro uspořádání semináře.

Sobotní ráno začalo společnou snídaní, při níž jsme se ještě jednou mohli ohlédnout za včerejším dnem, především za prohlídkou Brtnice. Poté jsme se společně pomodlili. Po desáté hodině jsme pak měli možnost zúčastnit se kreativního dopoledne vedeného Petrou. V rámci přednášky jsme se dozvěděli mnoho o umění a ekumenismu. Pak jsme mohli zapojit svého tvůrčího ducha a něco vytvořit. Naše obrázky jsme rozstříhali, vytvořili z nich mozaiku a nalepili je na velký kříž.

Odpoledne jsme měli možnost zúčastnit se velmi informativního workshopu vedeného Matthiasem. Přednáška byla členěná do několika bodů a součástí byly mimo jiné dvě skupinové práce, takže jsme mohli sami aktivně spolupracovat. To nám poskytlo příležitost se vzájemně intenzivněji pobavit mezi sebou.

V podvečer jsme připravili společnou bohoslužbu, která se po večeři konala v kostele. Vzali jsme si s sebou i kříž, který jsme předtím vyrobili. Každý měl pak možnost se před tímto křížem tiše pomodlit. Během bohoslužby vládla velmi příjemná a klidná atmosféra doprovázená tichou hrou na kytaru a zpěvem. Následovala příjemné posezení při svíčkách ve farní kuchyni.

Druhý den jsme opět zahájili společnou snídaní ve společenské místnosti. Následně jsme se zúčastnili mše svaté. Měli jsme možnost se na ní i aktivně podílet, např. ve formě přímlov. Náš kříž jsme postavili dopředu na oltář, aby ho každý viděl. Po mši jsme si ještě jednou sedli, abychom víkend společně reflektovali. Feedback byl velmi pozitivní, a to jak k pestrému programu, tak k zajímavému místu a příjemné atmosféře ve skupině.

Podzimní setkání na téma „Budoucnost křesťanství v Evropě: Ekumenické perspektivy“ se mi velice líbilo. Dozvěděla jsem se hodně na téma ekumenismu, navštívila jsem nové místo a poznala mnoho nových milých lidí. Byli jsme sice spíše malá skupina, ale to byla podle mě výhoda – měli jsme tak příležitost se s každým intenzivně pobavit a lépe se poznat.

Franziska Bilau (*překlad Lenka Javůrková*)

Poděkování:

Předsednictvo Sdružení Ackermann-Gemeinde děkuje všem svým členům, kteří v tomto roce uhradili členský příspěvek.

Děkujeme za finanční podporu a spolupráci německé **Ackermann-Gemeinde e.V.** a **Sozialwerku der Ackermann-Gemeinde München**, **České biskupské konferenci** a **Mons. Antonu M. Ottemu**.

Dále děkujeme **Česko-německému fondu budoucnosti**, **Arcibiskupství pražskému**, městské části **Praha 7**, **Bavorskému ministerstvu práce, sociálních věcí, rodiny a integrace**, **Evropské unii**, **Renovabis e.V. Freising**, nadaci **Konrad-Adenauer-Stiftung Praha**, nadaci **Hanns-Seidel-Stiftung** a cestovní kanceláři **CK Křížek**. Stejně tak vyjadřujeme dík všem drobným podporovatelům za příspěví a podporu, bez nichž by se naše aktivity nemohly uskutečňovat.